

مدل خشک شدن توده بستر نازک ذرت (رقم ۷۰۴)

شاھین رفیعی^۱، مهدی کاشانی نژاد^۲

چکیده

ذرت پس از گندم و برنج، مهمترین ماده غذایی دنیا را تشکیل می‌دهد. برای حفظ کیفیت ذرت در طی انبارداری بایستی این محصول خشک شود. به منظور کاهش ضایعات محصول در طی خشک کردن و افزایش بازده خشک کن مدلسازی خشک کردن ضروری بوده و اولین گام، پیش‌بینی منحنی خشک شده توده بستر نازک ذرت و استخراج مدل‌های مناسب برای این منظور می‌باشد. در این تحقیق، خشک کردن بستر نازک ذرت (رقم ۷۰۴) مدلسازی شد. آزمایش در پنج سطح دمای خشک کن (C° : ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰) و چهار تکرار اجرا شد. نمونه‌ها پس از تهیه با رطوبت اولیه ۳۰٪ (برپایه وزن خشک) خشک شد. رطوبت توده با وزن کردن نمونه‌ها طی فرآیند خشک کردن اندازه گیری گردید. ۶ مدل ریاضی استاندارد بر داده‌های آزمایشی برآورده شد و کیفیت برآورده آنها بر حسب سه پارامتر ضریب تعیین (r^2) مربع کای (χ^2) و ریشه متوسط مربع خطای داده‌ها ($RMSE$) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مدل‌های مذکور عبارت از Henderson and Pabis (HP), Modified Page (MP1), Page (P), Newton (N), Two term (TT) و Logaritmic (LG) بود. چهار مدل اول پاسخ مناسبی نداد. مدل‌های ۴ و ۵ داده‌های پیش‌بینی مقادیر بیشتری نسبت به داده‌های آزمایشگاهی برآورد کردند مدل ۶ مقادیر بسیار نزدیک به داده‌های آزمایشگاهی پیش‌بینی کردند.

واژه کلیدی: خشک کردن، لایه بستر نازک، ذرت، مدل رگرسیون، مدلسازی ریاضی.

۱ - هیئت علمی گروه مکانیک ماشینهای کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مقدمه

ذرت پس از گندم و برنج، مهمترین ماده غذایی دنیا را تشکیل می‌دهد (Poehlman, 1959). در اقلیمهای دریابی، غلات را می‌توان با رطوبت بین ۱۷ تا ۲۲٪ برداشت کرد. ذرت را می‌توان با رطوبت ۴۰٪ هم برداشت کرد. انبار کردن مطمئن در چنین رطوبت بالایی امکانپذیر نیست و خشک کردن مصنوعی باید اعمال شود (راشد محصل و همکاران، ۱۳۸۰).

خشک کردن مواد غذایی، یکی از قدیمی ترین روش‌های نگهداری آنهاست. در اثر کاهش مقدار رطوبت ماده غذایی امکان فساد میکروبی از بین می‌رود و از طرف دیگر واکنشهای مضر نیز به مقدار قابل توجهی کم می‌شود. خشک کردن ضمن اینکه بر روی محصول اثر حفاظتی دارد، وزن و حجم آن را نیز به میزان چشمگیری کاهش می‌دهد و در نتیجه از هزینه‌های حمل و نقل و ذخیره سازی محصول می‌کاهد.

خوش تقاضا و سلیمانی در سال ۱۳۷۸ با انجام آزمایشاتی افزایش دما از ۳۰ تا ۷۰ درجه سانتیگراد، افزایش سرعت جریان هوا از ۰/۵ به ۲ متر بر ثانیه و کاهش رطوبت نهایی از ۰/۱۴ به ۱۰/۵ درصد را از عوامل افزایش شکنندگی محصول برنج (رقم بینام) دانستند. در نتیجه فرآیند خشک کردن باید هرچه بهتر شناخته شده و تحت کنترل باشد تا میزان خسارت ناشی از خشک کردن به حداقل برسد. برای نیل به این هدف نیاز به شرح دقیقی از مکانیزم خشک کردن داریم (Haghghi and segerlind, 1987).

خوشحال و مینایی در سال ۱۳۸۰ روابط بین پارامترهای موثر بر فرآیند خشکاندن شلتونک برنج

(رطوبت دانه، دما و رطوبت هوای خروجی و زمان خشک کردن) به روش مداوم تعیین و مدل‌های ریاضی مربوطه را ارایه دادند.

معادلات خشک کردن لایه نازک^۱ را می‌توان به سه دسته تجربی^۲، نیمه تجربی^۳ و نظری^۴ تقسیم کرد. در معادلات تجربی از مقاومت در برابر انتقال جرم در داخل دانه صرف نظر شده و صرفاً رابطه ای بین رطوبت متوسط دانه با زمان ارایه می‌گردد (Thompson *et al.*, 1968). در معادلات نیمه تجربی مقاومت در داخل محصول در برابر انتقال جرم در نظر گرفته شده ولی از مقاومت در برابر انتقال جرم در سطح محصول صرف نظر می‌شود (Perry, 1963). به عبارتی سطح محصول بدون صرف زمان با رطوبت هوای اطراف خود به تعادل می‌رسد (Hustrulid and Flikke, 1959). از مشهورترین معادلات نیمه تجربی خشک کردن لایه نازک می‌توان به معادلات لویس (Page, 1949) و پیج (Lewis, 1921) اشاره نمود. با گذشت زمان برای افزایش دقت مدل‌های بدست آمده، با انجام آزمایش اصلاحاتی روی مدل‌های گذشته انجام شد (Misra and Brooker, 1980).

با توجه به اینکه ذرت یکی از محصولات مهم زراعی می‌باشد که برای افزایش و یا کنترل کیفیت محصول در طی انبارداری باید دارای رطوبت کم

- *Thin layer drying*
- *Empirical*
- *Semi-empirical*
- *Theoretical*

۶۰ و ۷۰) انجام گرفت و برای هر سطح دما، چهار تکرار انجام شده است در نتیجه ۵ نمونه ۴۰۰ گرمی انتخاب شد و در داخل سه کيسه پلاستيکي قرار داده شد تا با محبيت هيج گونه تبادل رطوبتی نداشته باشد. بوسيله سرنگ مقدار مشخص و يكسانی آب در داخل کيسه پاشيده شد. مقدار آب پاشيده شده با توجه به مقدار رطوبت اوليه و وزن نمونه تعين مى شود. برای يکنواخت شدن رطوبت توده، نمونه طی ۷۲ ساعت در داخل یخچال در دمای 10°C نگهداري گردید و برای يکنواختي بهتر توده، در طی اين مدت چندين بار نمونه بهم زده شد تا رطوبت به طور يکنواخت در توده نفوذ کند (Giner and Mascheroni, 2002). هر نمونه ۴۰۰ گرمی به چهار زير نمونه مساوی (۱۰۰ گرمی) تقسيم شد. در نتیجه تعداد ۲۰ نمونه آماده گردید. از هر نمونه ۳۰ گرم برای اندازه گيري رطوبت اوليه توده برداشته شد و متوسط رطوبت كليه نمونهها تقربيا $0/3$ (بر پايه وزن خشك، d.b.) محاسبه شد. برای هر سطح دما چهار نمونه مشابه ۷۰ گرمی تحت شرياط يكسان خشك شد. برای بدست آوردن رطوبت، نمونه وزن شده و در اجاق برقی با دمای 130°C در طی ۲۴ ساعت کاملا خشك و دوباره وزن شد. از محاسبه تفاضل اين دو وزن تقسيم بر وزن خشك نمونه، رطوبت بدست مى آيد (ASAE, 1982).

خشک کردن تا زمانی ادامه داشت که تغييرات رطوبت توده بسیار کم شده در نتیجه شدت خشك شدن تقربيا صفر شود و نيازی به خشك کردن تا رطوبت تعادلي نیست (Giner and Mascheroni, 2002; GastÓn et al., 2004) رطوبت براساس وزن توده ذرت که در زمانهای مختلف (باشه ۱۰ دقیقه) خشك شدن

و يکنواخت باشد اين محصول بايستي خشك شود. آگاهی از نحوه خشك شدن محصول منجر به کاهش مصرف انرژي و ضایعات محصول می گردد. هدف از انجام تحقیق مشخص نمودن روند خشك شدن ذرت در دماهای مختلف و استخراج مدل خشك کردن توده بستر نازک ذرت می باشد.

مواد و روشها

برای انجام آزمایش از دستگاه خشك کن آزمایشگاهی توده بستر نازک استفاده شد. خشك کن آزمایشگاهی با دمنده سانتریفوج (حداکثر ۳۰۰۰ دور در دقیقه) و گرمکن الکترونیکی با ۴ المنت با مجموع توان ۴۰۰۰ وات، رطوبت و دما سنج هوا با محدوده اندازه گيري رطوبت نسبی ۱۰ تا ۹۵ درصد و با حساسیت $0/3\%$ تا $7/70$ رطوبت^۱، سرعت سنج هوا از نوع سیم داغ^۲ با حساسیت $0/01$ متر بر ثانیه، ترازوی دیجیتالی با حساسیت $0/001$ گرم استفاده شد. نحوه خشك کردن بدین صورت است که هوای جريان يافته بوسيله دمنده از گرمکن گذشته و گرم شده و بوسيله کانال به سمت توده ذرت هدایت مى شود. جريان هوا هنگامی که از توده مى گذرد، رطوبت ذرت را جذب و باعث گرم شدن آن مى شود. توده ذرت بر روی دو سيني بگونه اي ريخته شد که روی هر سيني يك لايه از محصول قرار گرفته بود.

برای خشك کردن ذرت از رقم ۷۰۴ که يكى از ارقام متداول ذرت مى باشد استفاده شد. بعلت آنکه آزمایش در پنج سطح دما (30°C , 40°C , 50°C)

^۱- مدل Testo 610

²- Hot Wire

استخراج شد. از سه معیار ضریب تعیین (r^2), مربع کای^۱ (χ^2) و ریشه متوسط مربع خطای داده‌ها (RMSE)^۲ برای سنجش بهترین مدل استفاده شد که برای هر مدل هرچه مقدار r^2 بیشتر و χ^2 و RMSE کمتر باشد مدل بهتر است (Guarte, 1996).

(۱)

$$\chi^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (M_{\text{exp},i} - M_{\text{pre},i})^2}{N-n}$$

(۲)

$RMSE = \left[\frac{1}{N} \sum_{i=1}^n (M_{\text{pre},i} - M_{\text{exp},i})^2 \right]^{\frac{1}{2}}$

که $M_{\text{exp},i}$ رطوبت ذرت مشاهده شده در i امین اندازه‌گیری، $M_{\text{pre},i}$ رطوبت ذرت پیش‌بینی شده از مدل در i امین اندازه‌گیری، N تعداد مشاهدات (داده‌ها) و n تعداد ثابت‌های بکار رفته در معادله است. مقدار ضرایب و ثابت‌های مدل‌های جدول (۱) در دماهای مختلف به روش رگرسیون محاسبه گردید.

اندازه‌گیری شد محاسبه گردید. در زمانی که باید وزن توده بدست می‌آمد سینی خشک کن به سرعت روی ترازوی دیجیتالی قرار داده می‌شد و پس از ثبت عدد نمایش داده شده توسط ترازو، بلافارصله سینی در جای خود قرار داده شده و خشک کردن ادامه می‌یافت. مدت هر بار وزن کردن توده تقریباً ۱۵ ثانیه طول می‌کشید. زمان خشک کردن بوسیله یک کورنومتر ثبت می‌شد و هر بار که وزن کردن توده شروع می‌شد زمان متوقف شده و پس از اتمام وزن کردن توده زمان ثبت می‌گردید (Ertekin and Yaldiz, 2004).

مدلهای منحنی خشک شدن توده بستر نازک ذرت بر اساس ۶ مدل توصیه شده توسط محققینی که در این زمینه کار کرده اند انتخاب گردید و در جدول (۱) آورده شده است. در اکثر تحقیقات مدل سیتیک خشک کردن بر اساس نسبت رطوبت (MR) بدست آمده است که علتش کاهش پراکندگی و خوش فرم کردن داده ها می‌باشد که برای محاسبه نسبت رطوبت، نیاز به رطوبت تعادلی نیز می‌باشد به عبارتی رطوبت توده در طی خشک کردن به طور غیر مستقیم بدست می‌آید (Akpinar et al., 2003). در این تحقیق به طور ابتکاری مقدار رطوبتی (MC) توده بطور مستقیم مدلسازی شده است. برای مدلسازی ریاضی خشک شدن ذرت، با توجه به یکی بودن روند تغییرات نسبت رطوبت با رطوبت توده، از معادلات جدول (۱) استفاده شد که این مدل‌های در تحقیقات پیشین برای استخراج نسبت رطوبت استفاده شده است. مدلها رگرسیونی تغییرات رطوبت در طی خشک شدن براساس متغیر مستقل زمان بوسیله نرم‌افزار

Two term exponential	$MR = a \exp(-kt) + (1 - a) \exp(-kat)$	Bucklin, Endan, and Wratten (1985) Sharaf-Eldeen, Blaisdell, and Spagna (1980), Yaldiz et al. (2001), Yaldiz and Ertekin (2001)
Wang and Singh Thompson	$MR = 1 + at + bt^2$ $t = a \ln(MR) + b[\ln(MR)]^2$	Ozdemir and Devres (1999), Wang and Singh (1978) Paulsen and Thompson (1973), Thompson, Peart, and Foster (1968), Yaldiz and Ertekin (2001)
Diffusion approximation Verma et al.	$MR = a \exp(-kt) + (1 - a) \exp(-kbt)$	Kassem (1998), Yaldiz and Ertekin (2001)
Modified Henderson and Pabis Midilli et al.	$MR = a \exp(-kt) + (1 - a) \exp(-gt)$ $MR = a \exp(-kt) + b \exp(-gt) + c \exp(-ht)$ $MR = a \exp(-kt^n) + bt$	Verma et al. (1985), Yaldiz and Ertekin (2001) Karathanos (1999) Midilli, Kucuk, and Yapar (2002)

جدول (۱) مدل‌های رگرسیون خشک شدن توده بستر نازک مورد استفاده در مدلسازی

مرجع	# مدل	نام مدل	دیف
Westerman, et al., 1973	^{##} $M = \exp(-kt)$	Newton (N)	۱
1977, Guarte, 1996	$M = \exp(-kt^n)$	Page (P)	۲
Overhults, et al., 1973; Yaldiz et al., 2001	$M = \exp[-(kt)^n]$	Modified Page(1) (MP1)	۳
Westerman et al., 1973; Yagcioglu et al., 1999	$M = a \exp(-kt)$	Henderson and Pabis (HP)	۴
Yaldiz and Ertekin, 2001	$M = a \exp(-kt) + c$	Logaritmic (LG)	۵
Henderson, 1974; Rahman et al., 1998	$M = a \exp(-k_0 t) + b \exp(-k_1 t)$	Two term (TT)	۶

م- رطوبت (d.b.), t: زمان (min) و a، b و c: ضرایب h، g و m: ثابت‌های مدل است. ##- در منابع MR است.

های پیش‌بینی مقادیر بیشتری نسبت به داده‌های آزمایشگاهی برآورد کردند و مدل‌های ۶ بسیار نزدیک به داده‌های آزمایشگاهی پیش‌بینی کردند.

با توجه به مقادیر R^2 ، χ^2 و RMSE مدل‌های رگرسیونی مختلف ارزیابی شد و معیار مدل بهتر، مقدار بیشتر R^2 و مقدار کمتر χ^2 و RMSE بود. ضریب تعیین مدل‌ها برای دمای ${}^{\circ}\text{C}$ براساس مقادیر سعودی ۰/۹۲۹۶۶، ۰/۹۸۷۹۷، ۰/۹۰۳۰۳ و ۰/۰۰۳۰۳ که به ترتیب مربوط به مدل‌های ۴، ۵، ۶ بود و برای دماهای دیگر نیز ترتیب صعودی ضرایب تعیین تغییر نکرد. شاخص ارزیابی RMSE براساس مقادیر نزولی ۰/۰۰۹۰۲، ۰/۰۰۳۷۳ و ۰/۰۰۲۲۵ بدست آمد که به ترتیب مربوط به مدل‌های ۴، ۵، ۶ و برای شاخص ارزیابی χ^2 نیز به ترتیب نزولی مربوط به مدل‌های ۴، ۵، ۶ بود. در نتیجه براساس سه شاخص مدل ۶ از مدل‌های دیگر بهتر بود.

نتایج و بحث

رطوبت اولیه ذرت در طی آزمایش ۳۰٪ و مدت خشک کردن ۷۲۰ دقیقه طور کشید. با توجه به رطوبت توده در طی خشک شدن آزمایشگاهی ذرت در دماهای متفاوت، از چهارده مدل (جدول ۲-۱) برای برآذش منحنی خشک شدن در دامنه دمای خشک کن ${}^{\circ}\text{C}$ ۳۰ تا ۷۰ استفاده شد. مقادیر ضرایب و ثابت‌های ۶ مدل پیشنهادی در جداول ۳ تا ۵ آورده شده است. مدل‌های ۱، ۲، و ۳ جدول ۱ برآذش خوبی با داده‌های آزمایشگاهی نداد و ضریب تعیین مدل‌های مذکور کمتر از ۱۰٪ بود که از تحلیل این مدلها صرف نظر شد.

مقایسه منحنی خشک کردن براساس داده‌های پیش‌بینی شده توسط مدل‌های و داده‌های آزمایشگاهی در شکلهای ۱ تا ۳ نشان داده شده است. با توجه به اشکال مذکور مدل‌های ۳، ۴، داده

جدول (۳) مقادیر ثابت‌های و ضرایب مدل رگرسیونی (۴) به تفکیک دمای خشک کن

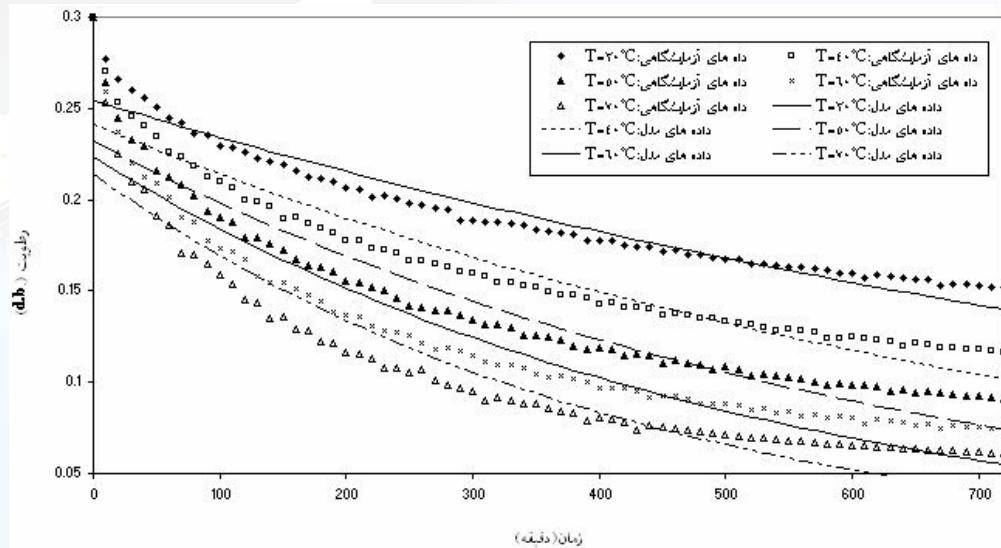
X^2	RMSE	R^2	K	A	دما (°C)
۰/۰۰۰۰۸۳۷	۰/۰۰۹۰۲۱۹۲۵	۰/۹۲۹۶۶	۰/۰۰۰۸۳	۰/۲۵۴۳۱۹	۳۰
۰/۰۰۰۱۳۴	۰/۰۱۱۳۹۶۳۲۵	۰/۹۲۳۱۹	۰/۰۰۱۲۰	۰/۲۴۱۲۳۸	۴۰
۰/۰۰۰۱۷۵	۰/۰۱۳۰۴۲۱۸۷	۰/۹۱۹۵۸	۰/۰۰۱۵۸	۰/۲۳۱۹۷۳	۵۰
۰/۰۰۰۲۲۳	۰/۰۱۴۷۱۲۷۴۴	۰/۹۰۸۶۹	۰/۰۰۱۹۵	۰/۲۲۳۴۸۹	۶۰
۰/۰۰۰۲۸۶	۰/۰۱۶۶۸۷۳۸۷	۰/۸۸۸۳۲	۰/۰۰۲۳۶	۰/۲۱۴۱۵۷	۷۰

جدول (۴) مقادیر ثابت‌های و ضرایب مدل رگرسیونی (۵) به تفکیک دمای خشک کن

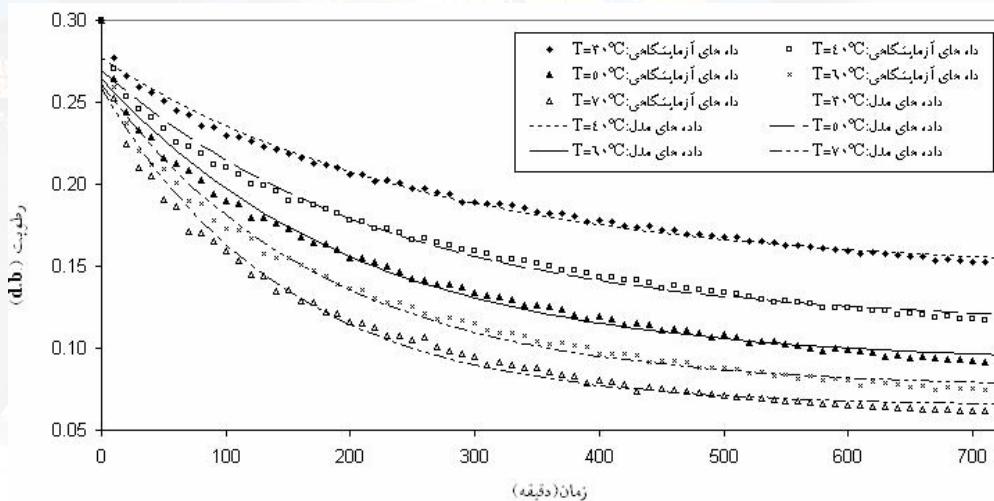
X^2	RMSE	R^2	C	K	A	دما (°C)
۰/۰۰۰۰۱۴۵	۰/۰۰۳۷۳۱۲۳۸	۰/۹۸۷۹۷	۰/۱۴۶۸۳۲	۰/۰۰۳۷۹۵	۰/۱۲۹۸۶۵	۳۰
۰/۰۰۰۰۲۴۲	۰/۰۰۴۸۱۷۵۱۲	۰/۹۸۶۲۷	۰/۱۱۴۳۸۳	۰/۰۰۴۳۴۸	۰/۱۰۵۳۹۴	۴۰
۰/۰۰۰۰۳۳۶	۰/۰۰۵۶۷۷۲۵۷	۰/۹۸۴۷۶	۰/۰۹۰۹۳۳	۰/۰۰۴۹۱۴	۰/۱۷۳۶۴۷	۵۰
۰/۰۰۰۰۴۱۳	۰/۰۰۶۲۸۹۵۵۴	۰/۹۸۳۳۱	۰/۰۷۵۸۱۳۹	۰/۰۰۵۶۶۵	۰/۱۸۵۲۱۵	۶۰
۰/۰۰۰۰۴۶۹	۰/۰۰۶۷۰۵۰۸۵	۰/۹۸۱۹۷	۰/۰۶۴۶۰۴	۰/۰۰۶۷۸۸	۰/۱۹۴۱۶۴	۷۰

جدول (۵) مقادیر ثابت‌های و ضرایب مدل رگرسیونی (۶) به تفکیک دمای خشک کن

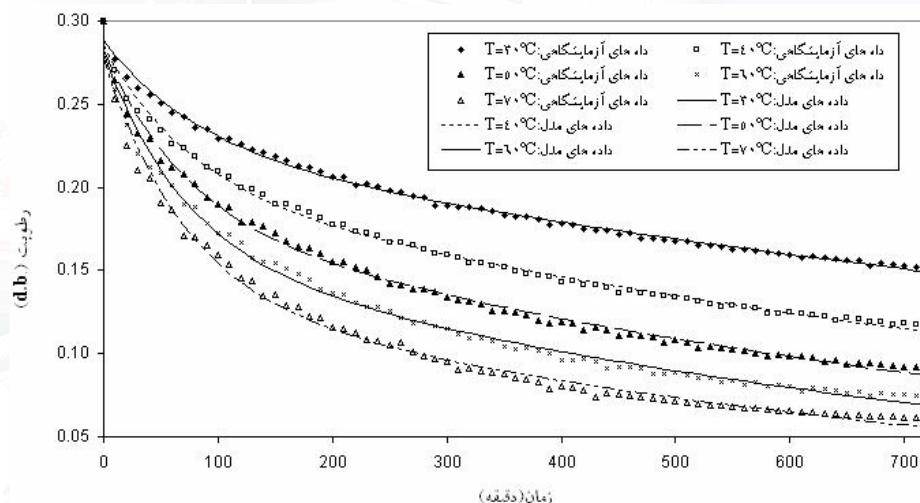
X^2	RMSE	R^2	k1	b	k0	a	دما (°C)
۰/۰۰۰۰۵۳	۰/۰۰۲۲۰۵۲۷	۰/۹۹۵۶۰	۰/۰۰۰۵۶۴	۰/۲۲۳۷۱۳	۰/۰۱۲۱۸۱	۰/۰۶۴۴۰۲	۳۰
۰/۰۰۰۰۸۸	۰/۰۰۲۸۹۲۸۵۶	۰/۹۹۹۰۰	۰/۰۰۰۷۹۶	۰/۲۰۰۳۹۸	۰/۰۱۳۲۰۷	۰/۰۸۴۷۷۹	۴۰
۰/۰۰۰۰۱۳۶	۰/۰۰۳۵۷۹۶۸۸	۰/۹۹۳۹۴	۰/۰۰۱۰۳۳	۰/۱۸۲۳۹۰	۰/۰۱۴۱۸۰	۰/۱۰۰۴۸۳	۵۰
۰/۰۰۰۰۱۸۵	۰/۰۰۴۱۸۴۸۱	۰/۹۹۲۶۱	۰/۰۰۱۱۹۲	۰/۱۶۲۴۹۵	۰/۰۱۴۵۰۲	۰/۱۱۸۰۱۴	۶۰
۰/۰۰۰۰۲۳۱	۰/۰۰۴۶۶۹۴۰۵	۰/۹۹۱۲۶	۰/۰۰۱۲۵۹	۰/۱۳۷۷۱۵	۰/۰۰۶۷۸۸	۰/۱۴۰۰۰۷	۷۰



شکل (۱)- مقایسه منحنی خشک شدن براساس داده های آزمایشگاهی و مدل HP



شکل (۲)- مقایسه منحنی خشک شدن براساس داده های آزمایشگاهی و مدل LG



شکل (۳)- مقایسه منحنی خشک شدن براساس داده های آزمایشگاهی و مدل TT

نتیجه گیری

- ۱- با افزایش دمای خشک کردن نرخ خشک کردن نیز افزایش می یابد.
- ۲- خشک کردن ذرت رقم ۷۰۴ در مرحله نرخ کاهنده خشک کردن انجام گرفت.
- ۳- مدلهای (TT)، (LG) و (HP) به ترتیب خشک شدن توده بستر نازک ذرت رقم ۷۰۴ با متغیر مستقل زمان خشک کردن بهتر برآزش می کنند.
- ۴- مدل T خشک کردن توده بستر نازک ذرت رقم ۷۰۴ را مناسب تر از مدلهای دیگر مدلسازی کرد.

۵- مدلهای چندگانه TT نتایج بهتری در برآش داده های تعییرات رطوبت در طی خشک کردن توده بستر نازک نشان دادند.

۶- مدل چندگانه TT با $R^2=0.995334$ و $\chi^2=1/36E-05$ داده های RMSE=0.003692 تعییرات رطوبت در طی خشک شدن را پیش بینی می کند.

منابع

- خوش تقاضا، م. ه و سلیمانی، ه (۱۳۷۸). تأثیر پارامترهای خشک کردن بر خصوصیات کیفی و شکنندگی برج. مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، سال پنجم. شماره ۲۰: ۶۲-۴۹.
- خوشحال، م و مینایی، س (۱۳۸۰). تعیین روابط بین پارامترهای موثر در فرآیند خشکاندن شلتونک(برج) به روش مداوم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۸ (۳): ۱۳۳-۱۲۳.
- راشد محصل م. ح، حسینی م.، عبدالی م. و ملافیلابی ع. (۱۳۸۰). زراعت غلات. ترجمه و تدوین نویسنده استاسکوف ن. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ص. ۲۸۰ و ۴۰۶.
- Akpınar, E.K., Y. Bicer and C. Yıldız. 2003. Thin layer drying of red pepper. Journal of Food Engnieering. 59: 99-104.
- ASAE. 1982. Moisture measurement: grain and seeds. ASAE Standard S352. American Society of Agricultural Engineers, St Joseph, MI 49085, USA
- Chittenden, D. H. and Hustrulid, A. 1966. Detremining drying constant for shelled corn. Transactions of the ASAE. 9(1): 52-55.
- Ertekin, C. and O. Yaldız. 2004. Drying of eggplant and selection of a suitable thin layer drying model. Journal of Food Engineering. 63: 349-359.
- Gastón, A.L., R.M. Abalone, S.A. Giner and D.M. Bruce. 2004. Effect of Modelling Assumptions on the Effective Water Diffusivity in Wheat. Biosystems Engineering. 88 (2): 175-185.
- Giner, S.A. and R.H. Mascheroni. 2002. Diffusive Drying Kinetics in Wheat, Part 2: Potential for a Simplified Analytical Solution. Biosystems Engineering. 81(1): 85-97.
- Guarte, R.C. 1996. Modelling the drying behaviour of copra and development of a natural convection dryer for production of high quality copra in the Philippines. Ph.D. dissertation, 287. Hohenheim University, Stuttgart, Germany.
- Haghghi K; Segerlind L J (1988). Modeling simultaneous heat and mass transfer in an isotropic sphere a finite element approach. Transactions of the ASAE, 31(2), 629–637
- Henderson, S.M. 1974. Progress in developing the thin layer drying equation. Transactions of the ASAE. 17: 1167-1172.
- Hustrulid, A. and Flikke, A. M. 1959. Theoretical drying curve for shelled corn. Transactions of the ASAE. 2(1):112-114.
- Lewis, W. K. 1921. The rate of drying of solid materials. Journal of Industrial Engineering. 13(2): 427-432.
- Mishra, M.K. and D.B. Brooker. 1980. Thin-layer drying and rewetting equations for shelled yellow corn. Transactions of ASAE. 23: 1254-1260.
- Page,G. 1949. Factors influencing the maximum rates of air drying shelled corn in thin layers. M.Sc. Thesis, Purudue University, Lafayette.
- Perry, J. H. 1963. Chemical Engineering's Handbook. New York: McGraw Hill Book Co.
- Poehlman, J.M. 1959. Breeding Field Crops. Henry Holt and Company, Inc. New York. 427 pp.
- Rahman, M. S., Perera, C. O., & Thebaud, C. (1998). Desorption isotherm and heat pump drying kinetics of peas. Food Research International, 30(7), 485–491.
- Thompson,T.L., R. M. Peart and Foster, G. H. 1968. Mathematical simulation of corn drying: A new model. Transactions of the ASAE. 11(4):582-586.
- Westerman, P. W., White, G. M., & Ross, I. J. (1973). Relative humidity effect on the high temperature drying of shelled corn. Transactions of the ASAE, 16, 1136-1139.
- Yagcioglu, A., A. Degirmencioglu and F. Cagatay. 1999. Drying characteristic of laurel leaves under different conditions. In: A. Bascetincelik (Ed.), Proceedings of the 7th

- international congress on agricultural mechanization and energy (pp. 565–569), Adana, Turkey: Faculty of Agriculture, Çukurova University.
- Yaldiz, O. and C. Ertekin. 2001. Thin layer solar drying of some vegetables. Drying Technology. 19: 583-596.
- Yaldiz, O., C. Ertekin and H.I. Uzun. 2001. Mathematical modelling of thin layer solar drying of sultana grapes. Energy. 26: 457–465.

Abstract

The corn after wheat and rice is the most important food in all over the world. The major objective in drying food products is the reduction of the moisture content to a level, which allows safe storage over an extended period. The first stage, thin layer drying need to estimate for predicting moisture content of corn. The thin layer drying behaviour of corn is experimentally investigated in a convective dryer and the mathematical modelling by using thin layer drying models in literature is performed. Drying experiments were conducted at inlet temperatures of drying air of 30, 40, 50, 60, 70°C and four replications with initial moisture content 0.3 d.b. During the drying the weight of sample determined by digital balance for calculating of moisture content corn. Weighing intervals of the drying samples were 10 min. drying was continued until the final moisture samples reached approximately 11% (w.b.). Drying curves obtained from the experimental data were then fitted to the different semitheoretical and/or empirical thin layer drying models. The increased r^2 and the reduced x^2 and root mean square error (RMSE) were used as the primary criterion to select the best equation to account for variation in the drying curves of the dried samples. The effects of time on the moisture content were investigated by the different equations as Newton(N), Page(P), Modified Page(MP), Henderson and Pabis(HP), Logarithmic(LG), Two term(TT). Newton, Page, Modified Page models were insufficient for prediction of moisture content of corn during drying. Among these models, the Two term gave the best results and showed good agreement with the experimental data obtained.